Ganges; 2 a kind of perfume; 3 the east.

पुराण I a. (f. णा or णी) 1 Ancient, old, belonging to olden times, पुराणिमत्येव न साध सर्वे न चापि काव्यं नवमित्य-बद्यम् Mal. 1., or अजी निन्यः शाधतीऽयं प्राण: Bg. 11. 20; 2 worn out. II n. 1 A past event; 2 any legendary tale; 3 the name of a certain class of sacred works ascribed to Vyasa and containing the whole body of Hindu mythology. (पुराण is thus defined:— सर्गश्च पाति-सर्गेश्व वंश्री मन्वंतराणि च । वंशानु-चरितं चैव प्राणं पंचलक्षणम्। There are eighteen principal Puránas:—अष्ट्रादश पराणानि पुराणज्ञाः प्रचक्षते । ब्राक्षं पाद्यं वै-प्यावं च दोवं भःगवतं तथा । तथा-न्यत्रारदीयं च मार्केडेयं च सप्तमम्। आग्नेयमष्टमं चैव भविष्यं नवमं स्म-तम् । दशमं नम्हवैश्तै लिंगमेकादुशं स्मृतम् । बाराहं द्वादशं चैव स्कार्द चेव त्रयोदशम् । चतुर्दशं **च** कौर्म पंचदश स्मतम् । मान्स्यं च गारुडं चैव ब्रह्मार्ड च तत: परम्.) III m. A coin equal to eighty couries. Сомр.—этत m. an epithet of Yama. - उक्त a. enjoined by the Puranas.-η m. 1 an epithet of Brahman (m.); 2 a reader of the Puránas.yk**u** w Vishnu. an epithet of

पुरि f. 1 A city; 2 a river.
पुरी f. 1 A city; a town ज्ञाजातिकपुरीनिय R. 1. 30, Megh. 1.
30; 2 a stronghold; 3 the
body. Comp.—भोह m. the
Dhattu'ra plant.—तन् m. n.
1 name of an intestine near
the heart; 2 the entrails in
general; (also read पुरितन,
perhaps wrongly).

पुरीच n. 1 Feces, ordure, M.

iv. 36, v. 138; 2 rubbish, mould. Comr. — उस्सर्ग m. the voiding of excrement. —निमहण a. obstructing the bowels.

पुरीषण I m. Feces, ordure. II n. Evacuation by stool.. पुरीषम m. The black kindeybean.

पुरु I a. (f. रू or वि) Much, many, abundant; (in this sense it is rarely used in classics; the Bhágavata has it in several places.) Il m. 1 The pollen of a flower; 2 heaven: 3 name of a son of Yayati. Comp. -जित्त m. 1 a name of king Kuntibhoja; 2 an epithet of Vishnu - इ n. gold. - इंशक m. a goose.–ਲਂਖਣ a. very lascivious.-z, g a. much, many. -हत I a. invoked by many ; II'm, an epithet of Indra, R. 1v. 3, K. S. v11. 45. 7 m. an epithet of Indrajit.

पुरुष m. 1 Mankind : 2a male. a man, M. vii. 17, ix. 2 : 3 representative of a generation: 4 an official, a functionarv: 5 the height of a man considered as a measure of length; 6 the soul; 7 the supreme being; 8 the pupil of the eye; 9 a person (in gram.); 10 the twentyfifth principle of creation of the Sankhyas i. e. the soul which, according to them, is neither a production nor productive. See Sankhya K 3. II n. An epithet of mount Meru. Сомр.—этт т. п. the male organ of generation. - 314 m a demon, a goblin.-अधम m. a very low man, the vilest of men.-अधिकार m. a manly duty.-अंतर n. another man.-अर्थ m. any

objects of human existence (viz. धर्म, अर्थ, काम and मोक्ष). See under अर्थ .- अस्थि-मालिन m. an epithet of S'iva. -आय m. an epithet of Vishnu.-आयुष, आयुस् n. the duration of a man's life, पुरुषायुषजीविन्यो निरातंका निरी-तयः R. 1. 63.-आश्विन m. a demon, a goblin.—言文 m. a king.-उत्तम m. 1 an excellent man; 2 an epithet of Vishnu or Krishna, (यस्मात् क्षरमतीतो ऽहमक्षरादपि चोत्तमः। अतोऽस्मिलोके वेदे च प्राथितः पुरुषोत्तम: Bg. xv. 18).-कार m. 1 manly act, manliness, human exertion, (op.to देव), स्वामित पुरुषकारं ज्ञैल-मभ्यासहाद Kir. v. 52, or देवे पुरुपकारे च कर्मसिद्धिर्व्यवस्थिता Yaj. 1. 349 ; 2 virility, manhood.-क्रजप m. n. a human corpse.-केसरिन् m. (manlion) Vishnu in his fourth incarnation, पुरुषकेसरिणभ प्रा नखे: Sak, vii.-ज्ञान n. knowledge of mankind.—सा f., स्व virility, manliness.-र्भ, इयस a. of the height of a man.- fag m. an enemy of Vishnu.-नाय m. 1 a general, a commander; 2 a king.-पशु m. a fool, a beast of a man.-पुंगव, पुंडरीक m. an eminent man.—बहुमान m. the esteem of mankind. मधा m. a human sacrifice. -वर m. an epithet of Vishnu.-वाह m. 1 an epithet of Garuda; 2 an epithet of Kubera.-ध्याघ्र, शार्दल, सिंह m. a distinguished or eminent man.-समवाय m. a number of men.—Hen n. a name given to the 90th hymn of the tenth Mandala of the Rigveda.

पुरुषक

another man.-अर्थ m. any पुरुषक n. Standing on two one of the four principal feet like a man, the rearing,